



רשומות

הצעות חוק

19 באוקטובר 1977

1310

ז' בחשוון תשל"ח

עמוד

13

17

חוק המועצות החקלאיות (עוגשין), תשל"ח—1977.

חוק כלי הירייה (תיקון מס' 6), תשל"ח—1977.



חוק המועצות החקלאיות (עונשין), תשל"ח-1977

תיקון פקודה
הפיקוח על פרי
הדר, 1940

1. בפקודת הפיקוח על פרי הדר, 1940 -

(1) במקום סעיפים 27 ו-28 יבוא:

27. (א) מי שעבר, בין בעצמו ובין על ידי הבאים מכוחו, על הוראה מהוראות פקודה זו, דינו - ביחיד קנס 10,000 לירות, ובתאגיד - קנס 50,000 לירות.

(ב) מי שהפריע למועצה או לאדם הפועל מטעמה בכיצוע הוראה של פקודה זו או של תקנה לפיה, דינו, ביחיד - קנס 10,000 לירות או מאסר שלוש חודשים, ובתאגיד - קנס 50,000 לירות.;

(2) במקום סעיף 30 יבוא:

30. לענין תקנות לפי פקודה זו רשאי שר החקלאות לקבוע כי דינו של העובר על הוראה מהוראותיהן יהיה קנס שקבע, ובלבד שהקנס לא יעלה, ביחיד - על 10,000 לירות, ובתאגיד - על 50,000 לירות.

דברי הסבר

קידים, בסמכויות, בהרשאות או בחובות המוטלים על המועצה או מסורים לה על פי הפקודה הזאת, ייאשם בעבירה ויהא צפוי, לכשיצא חייב בדן, לקנס של לא יותר מחמישים לירות.

עונש כללי

28. כל העובר על הפקודה הזאת או מסר או אינו ממלא אחרי כל הוראה מהוראותיה יהא צפוי לקנס של לא יותר מחמישים לירות אם לא נקבע עונש מפורש בעד אותה עבירה או אותו מעשה או אי מעשה.

עונש על הפרת התקנות או הדרישות של המועצה

30. התקנות שהתקנו עפ"י הפקודה הזאת תוכלנה לקבוע עונש בשיעור של לא יותר מקנס של חמישים לירות על כל הפרה של התקנות, ואם לגבי כל משלוח של פרי הדר המיועד ליצוא לא מסר המשלה למועצה בהתאם לתקנות או לכל דרישה של המועצה את הערכת הכמות של אותו משלוח או אם לא מילא אחרי כל דרישה חוקית אחרת של המועצה, רשאית המועצה לסרב ליתן לאותו משלוח כל דין קדימה במשלוח שהוא היה זכאי בו עפ"י התקנות או מהמת שהניע תחילה לחוף המשלוח.

מוצע להביא את הוראות העונשין בחוקי המועצות למידה אחידה. עיקר ההצעה היא שהעובר על הוראה מהוראות חוקי המועצות דינו, אם הוא יחיד - קנס 10,000 לירות, ואם הוא תאגיד - קנס 50,000 לירות.

קיים שוני בין ההוראות בחוקי המועצות השונות הנובע מן ההבדלים בין סוגי התוצרת החקלאית שעליהם מופקדת כל מועצה, דרכי גידולה ושיטות שיווקה. אולם השוני בהוראות העונשין הוא תולדה של נסיבות שהן נחלת העבר, וכיום ראוי לנסחן בצורה אחידה עד כמה שהדבר מתיישב עם אופי הענף החקלאי שעליו ממונה המועצה. בתיקונים המוצעים יש החמרה בענשים, ובעיקר קר בגובה הקנסות. החמרה זו מוצדקת לאור ריבוי העבירות על חוקי המועצות ולאור האינפלציה ההופכת את מרבית שיעורי הקנסות הקיימים לבלתי סבירים.

סעיף 1 וזו לשון הסעיפים שמוצע להחליפם:

עונשו של המכשיל את המועצה

27. כל השם מכשולים על דרך המועצה או המפריע לה בעבודתה או המנסה לשים מכשולים על דרכה או להפריע לה בעבודתה או להפריע לכל פקיד מפקדיה או עובד מעובדיה או סוכן מסוכניה כשהם משמשים בתפקידם

1 ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' 179; ע"ר 1946, תוס' 1, עמ' 227; ע"ר תש"ח, עמ' 15; ט"ח תשי"ד, עמ' 137.

תיקון פקודת שיווק פרי הדר, 1947	2. במקום סעיף 13(2) לפקודת שיווק פרי הדר, 1947, יבוא: "העובר עבירה כאמור בסעיף קטן (1), דינו, ביחיד – קנס 10,000 לירות או מאסר שלושה חדשים, ובתאגיד – קנס 50,000 לירות."
תיקון חוק המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה, תשי"ט-1959	3. בסעיף 28(א) לחוק המועצה לייצור ולשיווק של אגוזי אדמה, תשי"ט-1959, במקום "דינו – קנס אלפיים וחמש מאות לירות" יבוא "דינו, ביחיד – קנס 10,000 לירות, ובתאגיד קנס 50,000 לירות."
תיקון חוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט-1959	4. בסעיף 43 לחוק המועצה לייצור ולשיווק של ירקות, תשי"ט-1959, במקום "בסכום שלא יעלה על חמש מאות לירות" יבוא "בסכום שלא יעלה, ביחיד – על 10,000 לירות, ובתאגיד – על 50,000 לירות."

דברי הסבר

(2) אדם כל שהוא, האשם בעבירה לפי הפקודה הזאת, יהיה צפוי, משיתחייב בדין –

(א) אם נשפט לפי קביעותיה של פקודת שיפוט בתי-משפט השלום, 1939 – למאסר לפרק זמן שלא יעלה על שלושה חדשים או לקנס שלא יעלה על מאה לירות או לאותם מאסר וקנס כאחד, או

(ב) אם נשפט על יסוד כתב האשמה לפי קבועותיה של פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפ"ט) על פי כתב-האשמה) – למאסר למשך זמן שלא יעלה על שלוש שנים או לקנס שלא יעלה על חמש מאות לירות, או לאותם מאסר וקנס כאחד.

סעיף 3 סעיף 28 (א) שמוצע לתקנו מורה לאמור:

"(א) אדם שעבר עבירה על הוראה מהוראות חוק זה או התקנות או הכללים לפיו, או הפריע למבקר במילוי תפקידיו, או מנע זאת ממנו, דינו – מאסר שני חדשים או קנס אלפיים וחמש מאות לירות."

סעיף 4 סעיף 43 שמוצע לתקנו מורה לאמור:

"43. מגדל או משווק שעבר, בין בעצמו ובין על ידי עובדיו או סוכניו, על הוראות חוק זה, או על הוראה שניתנה לפיו, רשאית ועדת קנסות שנתמנתה לפי סעיף 43ב, להטיל על המגדל או על המשווק קנס לזכות המורע עצה בסכום שלא יעלה על חמש מאות לירות; מי שנקנס כאמור לא יועמד לדין על המעשה ששימש עילה להטלת הקנס."

סעיף 13, שמוצע להחליף בו את סעיף קטן (2), קובע לאמור:

"עבירות ועונשים

13. (1) כל אדם, אשר אם בעצמו ואם בידי משמשו, עובדו או סוכנו –

(א) מפר הוראה מהוראותיה של פקודה זו או של התכנית;

(ב) מפר תנאי כל שהוא מתנאי תעודת-היתר להפקה; או

(ג) משנה כל תעודת-היתר להפקה או משתמש בכל תעודת-היתר להפקה שהוענקה לאדם אחר כל-שהוא, או משאיל לאדם אחר כל-שהוא כל תעודת-היתר להפקה שהוענקה לו, או מניח לאדם אחר כל-שהוא לשנותה או להשתמש בה, או מניח להשאילה לאדם אחר כל-שהוא, או עורך או מחזיק באחיותו או בשליטתו תעודה כל-שהיא הדומה דמיון קרוב כל כך לתעודת-היתר כזאת עד כדי שתהיה מחושבת לרמות, או

(ד) חדל מלמלא אחרי תביעה שנתבעה לפי פקודה זו או לפי התכנית, ייאשם בעבירה:

בתנאי שלא יחוייב שום אדם בדינו בשל עבירה על פסקה (א) של הסעיף-הקטן הזה, אם הוא מוכיח כדי הנחת דעתו של בית-המשפט שבפניו הוא נשפט, כי עשה את הפעל, שבנינו הוא מואשם, בגלל סיבה מסתברת ומוצדקת וללא כוונה לרמות אדם כל-שהוא.

2 ע"ר 1947, תוס' 1, עמ' 204; ע"ר תשי"ט, תוס' א', עמ' 100; ס"ח תשי"ט, עמ' 270; תשי"א, עמ' 8.

3 ס"ח תשי"ט, עמ' 76; תשכ"ג, עמ' 143.

4 ס"ח תשי"ט, עמ' 222; תשכ"ב, עמ' 31; תשל"ו, עמ' 129.

5. בחוק המועצה לענף הלול (ייצור ושיווק), תשכ"ד-1963-

תיקון חוק המועצה
לענף הלול
(ייצור ושיווק),
תשכ"ד-1963.

(1) בסעיף 34(ג), במקום "קנס חמשת אלפים לירות" יבוא "קנס 50,000 לירות";

(2) במקום סעיף 60 יבוא:

60. המפר, בין בעצמו ובין על ידי הבאים מכוחו, הוראה של חוק זה או הוראה שניתנה מכוחו, רשאית ועדת קנסות שנתמנתה לפי סעיף 61 להטיל קנס כאמור להלן לזכות המועצה, ומשעשתה כן לא יועמד לדין על המעשה ששימש עילה להטלת הקנס:

(1) על מגדל שהוא יחיד - 10,000 לירות;

(2) על מגדל שהוא חברה, אגודה שיתופית או חברה-בני-אדם אחר - 50,000 לירות;

(3) על קבלן מורשה בין שהוא יחיד ובין שהוא חברה, אגודה שיתופית או חברה-בני-אדם אחר - 50,000 לירות;

(4) על אגודה שיתופית שהפרה את הוראות סעיף 34(ג) - 50,000 לירות.

(3) בסעיף 69 -

[א] בסעיף קטן (ב), במקום "דינו - קנס אלף לירות" יבוא "דינו, ביחיד - מאסר חדשיים או קנס 10,000 לירות, ובתאגיד - קנס 50,000 לירות";

[ב] בסעיף קטן (ג), במקום הסיפה המתחילה במלים "או אלפיים לירות" יבוא "ואם העבירה היא לפי סעיף קטן (ב), קנס, ביחיד - 15,000 לירות, ובתאגיד - 60,000 לירות".

דברי הסבר

ענשים

סעיף 5 וזו לשון סעיפים 34(ג), 60 ו-69:

69. (א) אדם שעבר על הוראה מהוראות חוק זה, התקנות או הכללים לפיו, או על תנאי של רשיון או של היתר שניתן מכוח חוק זה, דינו - קנס פי ארבעה מערך הדבר שבו נעברה העבירה.

(ב) אדם שהפריע למבקר, או מנע ממנו, למלא תפקידו, או לא נתן פרטים נכונים ומלאים או תשובות נכונות ומלאות לפי דרישה או בחקירה בהתאם לסעיף 67(1)(ב), או סירב להראות את התעודות או המסמכים שהוא חייב להראותם לפי הוראות חוק זה, דינו - קנס אלף לירות.

(ג) הובא אדם לדין על עבירה לפי סעיף קטן (א) או סעיף קטן (ב) לאחר שכבר הורשע בדין על עבירה כאמור, דינו - מאסר שני חדשים או קנס פי ששה מערך הדבר שבו נעברה העבירה אם העבירה היא לפי סעיף

34(ג) אגודה שיתופית שחילקה לחבריה, בין בחלוקה הראשונה ובין כתוצאה מהשנות חברים, מכסות אישיות נפרדות בכמות כוללת העולה על המכסה המשותפת שנקבעה לה, דינה - קנס חמשת אלפים לירות.

"קנסות

60. מגדל או קבלן מורשה, בין שהוא יחיד, חברה, אגודה שיתופית או חבר בני אדם אחר, שהפר הוראת חוק זה או הוראה שניתנה מכוחו, וכן אגודה שיתופית שהפרה הוראת סעיף 34(ג), בין בעצמו ובין על ידי עובדיהם או סוכניהם, רשאית ועדת קנסות שנתמנתה לפי סעיף 61 להטיל על המגדל או על הקבלן קנס לזכות המועצה בסכום שלא יעלה על אלף לירות, ועל האגודה השיתופית קנס כאמור בסכום שלא יעלה על חמשת אלפים לירות; מי שנקנס כאמור לא יועמד לדין על המעשה ששימש עילה להטלת הקנס.

5 ס"ח תשכ"ד, עמ' 12; תשל"ה, עמ' 74.

תיקון חוק מועצת הפירות (ייצור ושיווק), תשל"ג-1973 * 6. בחוק מועצת הפירות (ייצור ושיווק), תשל"ג-1973

(1) בסעיף 46(א), במקום "אלף לירות" יבוא "10,000 לירות", ובמקום "לירה אחת" יבוא "עשר לירות";

(2) בסעיף 59, במקום "דינו" – קנס 10,000 לירות או מאסר חדשיים" יבוא "דינו, ביהוד – קנס 10,000 לירות או חדשיים מאסר, ובתאגיד – קנס 50,000 לירות".

ד ב ר י ה ס כ ר

(ב) מי שנקנס כאמור בסעיף קטן (א) לא יועמד לדין על המעשה ששימש עילה להטלת הקנס.

"עוגשין

59. מי שעבר על הוראה מהוראות חוק זה, בין בעצמו ובין באמצעות שליחו, סוכנו, פועלו או בא-כוחו, או עבר על תנאי מתנאי רשיון או היתר שניתן לפי חוק זה, או הפריע למפקח או לכל אדם אחר הפועל מטעם המועצה לבצע את הפקידו או מנע זאת ממנו, או סירב לתת תשובות או נתן תשובות לא נכונות במסמכים שהופנו אליו מאת המועצה על פי הוראות חוק זה, דינו – קנס 10,000 לירות או מאסר חדשיים.

יצוין כי חוק המועצה לצמחי גוי (ייצור ושיווק), תשל"ו-1976, מחיל על צמחי גוי, בדרך איזכור, את הוראות חוק מועצת הפירות.

קטן(א), או אלפיים לירות אם העבירה היא לפי סעיף קטן(ב).

(ד) הובא אדם לדין על עבירה לפי סעיף קטן(א) רשאי בית המשפט בנוסף לכל עונש שיטיל, לצוות על חילוט התוצרת שבה נעברה העבירה וחמרי אריזתה או על חילוט דמי מכרם למועצה.

סעיף 6 וזו לשון סעיפים 46 ו-59:
"קנס

46. (א) מגדל, מוביל או משווק שעבר – בין בעצמו ובין על ידי עובדיו או סוכניו – על הוראה מהוראות חוק זה, רשאית ועדת קנסות שהוקמה לפי סעיף 48 להטיל עליו קנס שלא יעלה על אלף לירות בשל כל דוגם אדמה שבקשר אליה נעברה העבירה או קנס שלא יעלה על לירה אחת בשל כל קילוגרם פירות ומוצרים שבקשר אליהם נעברה העבירה, או שני הקנסות ביחד.

6 ס"ח תשל"ג, עמ' 310.

חוק כלי היריה (תיקון מס' 6), תשל"ח-1977

1. בסעיף 5 לחוק כלי היריה, תש"ט-1949: (להלן – החוק העיקרי), במקום סעיף 25 תיקון סעיף 25 קטן (א) יבוא:

"(ג) הוראות סעיפים 4 ו-5 לא יחולו על כלי יריה שנמסר לאדם מטעם צבא-הגנה לישראל על פי תעודת הרשאה בהתאם להוראות המח- ייכות בצבא בנדון זה או על כלי יריה שנמסר לאדם מטעם משטרת ישראל על פי תעודת הרשאה בהתאם להוראות המחייבות במשטרה וכלי היריה הוא בידי אותו אדם בהתאם לתנאי התעודה."

תיקון סעיף 9

2. בסעיף 9 לחוק העיקרי –

- (1) בכל מקום, במקום "כפר" יבוא "ישוב";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "אדם מתושבי הכפר" יבוא "אדם, מתושבי הישוב או מהעובדים בישוב";
- (3) בסעיף קטן (ד), במקום "מוכתר" יבוא "הממונה על השמירה כמשמעותו בחוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א-1961".

תיקון סעיף 10

3. בסעיף 10 לחוק העיקרי –

- (1) בסעיף קטן (א), אחרי "לבעל של מפעל ראוי" יבוא "או למנהלו או למי שהבעל או המנהל מינה להיות אחראי לבטחון במפעל";

דברי הסבר

זה. לשם התאמת החוק לחוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א-1961, מוצע לשנות את המונח "כפר" ל"ישוב" ולקבוע במקום "מוכתר" את "הממונה על השמירה" כמשמעותו בחוק הנוכחי. אין בכך לגרוע מסמכותו של פקיד הרישוי למנות תושב אחר להיות ממונה, וזאת במקומות שבהם לא הופעל חוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א-1961.

מוצע גם להרחיב את סמכות הממונה למסור כלי יריה ולהסמיכו למסרם גם לעובדים בישוב אף אם אינם תושבים בו, דרישה המתחייבת אף היא מצרכי הבטחון.

סעיף 3 סעיף 10 (א) לחוק העיקרי קובע כי רשות מוסמכת רשאית לתת לבעל של מפעל ראוי רשיון מיוחד להחזקת כלי יריה להגנת המפעל ועובדיו

לפי סעיף 5ב(ג) לחוק העיקרי, הוראות סעיף 1 הסעיפים הודגים בחובת רשיון להחזקה, לנשיאה ולהובלה של כלי היריה, לא יחולו במקרים שבהם נמסר לאדם כלי יריה מטעם צה"ל, על פי תעודת הרשאה, בהתאם להוראות המחייבות בצבא בנדון זה וכלי היריה הוא בידי אותו אדם בהתאם לתנאי התעודה. במצב הבטחון הנוכחי, שבו האחריות לשמירה באזור רים שונים של הארץ היא בידי המשטרה, נמצא צורך לקבוע כי הוראה מסייגת זו תחול גם לגבי כלי יריה הנמסרים מטעם המשטרה.

סעיף 9 לחוק העיקרי קובע סדרי הרשאה לכלי יריה הנחוצים להגנתו של "כפר" באמצעות "ממונה", וממונה זה הוא "מוכתר" או תושב אחר שנתמנה על ידי פקיד רישוי להיות ממונה לצורך סעיף

1 ס"ח תשי"ט, עמ' 143; תשי"ד, עמ' 149; השט"ו, עמ' 229; תשכ"ב, עמ' 68; תשל"א, עמ' 170; תשל"ב, עמ' 138.
2 ס"ח תשכ"א, עמ' 169.
3 ס"ח תשל"ב, עמ' 90.

- (2) בסעיף קטן (ג), במקום "הבעל של המפעל" יבוא "בעל הרשיון המיוחד";
 (3) בסעיף קטן (ד), במקום "מפעל ששר הפנים" יבוא "מפעל או מוסד ששר הפנים".

תיקון סעיף 10א 4. בסעיף 10א לחוק העיקרי, סעיפים קטנים (ג) ו-(ד) יסומנו (ד) ו-(ה) ולפניהם יבוא:
 "לפני מתן הרשאה לעובד לפי סעיף קטן (ב) יעביר העובד האחראי לפקיד הרישוי פרטים המזהים את העובד, והוראות סעיף 11א(ב) ו-(ג) יחולו בשינויים המחוייבים".

הוספת סעיף 10ב 5. אחרי סעיף 10ב לחוק העיקרי יבוא:
 10ב. (א) רשות מוסמכת רשאית לתת לבעל רשיון לפי סעיף 18(א) לחוק חוקרים פרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב-1972, רשיון מיוחד להחזקת כלי ירייה בתנאים שייקבעו ברשיון המיוחד, לשימוש המועסקים בשירותי השמירה שלו על פי סעיף 19 לאותו חוק, במסגרת עיסוקם כאמור.

(ב) בעל הרשיון המיוחד רשאי להרשות בתעודת הרשאה מועסק מהמועסקים בשירותו כאמור. בסעיף קטן (א) לשאת ולהחזיק בכלי ירייה שניתן לו עליו הרשיון המיוחד.

(ג) לפני מתן תעודת הרשאה לפי סעיף קטן (ב) יעביר בעל הרשיון המיוחד לפקיד הרישוי פרטים המזהים את העובד, והוראות סעיף 11א(ב) ו-(ג) יחולו בשינויים המחוייבים".

הוספת סעיף 10ד 6. אחרי סעיף 10ג לחוק העיקרי יבוא:
 10ד. רשות מוסמכת רשאית לתת למלווה של טיול או מחנה רשיון לנשיא אה ולהחזקה של כלי ירייה ובלבד שהוגשה על כך בקשה מראש כפי שקבעה הרשות המוסמכת.

דברי הסבר

מוצע להחילה גם על עובדי משרדי ממשלה המקבלים תעודת הרשאה מכוח הוראת סעיף 10א לחוק העיקרי.

סעיף 5 עד עתה נהוג לכלול את שירותי השמירה במסגרת רישוי כלי ירייה למפעלים. מאחר שהחוק מתנה רישוי כזה בצורך להגנת המפעל ועובדיו, בעוד ששירותי השמירה עוסקים בהגנה על מפעלים אחדים, נמצא צורך לקבוע להם הוראה מיוחדת. כדי להגביר את הפיקוח על מסירת כלי ירייה לעובדים בשירותי השמירה, מוצע כי דרישות הרישוי לנביהם יוחמרו ויהיו זהות לדרישות ממנשי בקשות אישיות (הודעה מוקדמת למשרד הבריאות). כן מוצע להגביל מסירת כלי ירייה לעובדים כאמור רק לצורך מילוי תפקידם במסגרת שירותי השמירה.

סעיף 6 כיום נהוג כי המשטרה מאשרת מתן רשיונות למלווי טיולים ומחנות לנשיאת כלי ירייה.

התחבורה עם המפעל וכן לאימונים הקשורים בהשגת מטרות אלה.

ביצוע סעיף זה נתקל בקשיים בעקבות נוסח הסעיף המתיר מתן רשיון מיוחד לבעל מפעל, בעוד שסדרי השמירה במפעלים רבים נעשים במישרין על ידי מנהלי אותם מפעלים או קציני בטחון מטעמם. לפיכך מוצע לקבוע בחוק הוראה המאפשרת במפורש מתן רשיון מיוחד גם למנהלו של מפעל או לאחראי לבטחון במפעל מטעם הבעל או המנהל. בעל הרשיון המיוחד הוא שיהיה חום על תעודות ההרשאה שיינתנו לעובדי המפעל.

צרכי הבטחון מחייבים הרחבת ההסדרים החלים על מפעלים גם לגבי מוסדות למיניהם – ולפיכך מוצע לכ- לול בהגדרת "מפעל ראוי" גם "מוסד".

סעיף 4 במסגרת המגמה להרחיב את הבקורת הר- פואית המוקדמת על כל מחזיקי כלי ירייה,

7. בסעיף 11(2) לחוק העיקרי, במקום "10ב" יבוא "10ד".

תיקון סעיף 11

8. בסעיף 11א לחוק העיקרי –

תיקון סעיף 11א

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) הגיש אדם בקשה לרשיון להחזקה ולנשיאה של כלי ירייה, או ביקש לחדש רשיון כאמור (להלן – מבקש רשיון), רשאי פקיד רישוי לדרוש ממנו להמציא לידי תעודה מהרופא המטפל בו המעידה כי אין מניעה מבחינת בריאותו שיחזיק בכלי ירייה.:"

(2) סעיף קטן (ב) יסומן (ג) ולפניו יבוא:

"(ב) פקיד רישוי שקיבל בקשה לרשיון כאמור בסעיף קטן (א) יעבירנה למנהל הכללי של משרד הבריאות (בסעיף זה – המנהל); מצא המנהל כי מבקש הרשיון אושפז עקב מחלת נפש או חשש למחלת נפש, רשאי הוא להודיע לפקיד הרישוי פרטים על אשפוזו."

הוספת סעיף 11ב

9. אחרי סעיף 11א לחוק העיקרי יבוא:

11ב. נכח רופא לדעת כי חולה שבטיפולו מחזיק בכלי ירייה, או שהגיש בקשה לרשיון להחזיק בכלי ירייה, והוא סבור שיש בהחזקת כלי ירייה בידי אותו אדם משום סכנה לציבור או לאותו אדם, יודיע על כך הרופא למנהל הכללי של משרד הבריאות, שיהא רשאי להעביר מידע שקיבל כאמור לפקיד הרישוי או למפקד משטרת מחוז, לפי הענין."

"חובת רופא"

ד ב ר י ה ס ב ר

כדין האוסרת מסירת ידיעה על חולה נפש לא תחול על מסירת ידיעה לפי סעיף זה."

לפסקה (1): במגמה לצמצם במידת האפשר את הסיכון שבמתן רשיון לכלי ירייה למי שאינם כשירים לכך מחמת מצב בריאותם הפיזי או הנפשי, מוצע להסמיך את פקיד הרישוי לדרוש מאת המבקש רשיון לכלי ירייה או חידושו – להמציא אישור מאת הרופא המטפל בו, כי אין מניעה לכך מבחינת בריאותו.

הסדר דוגמה מצוי בתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, לגבי מבקשי רשיון נהיגה.

לפסקה (2): הנוסיון שנרכש בעקבות הפעלת סעיף 11א מלמד, כי במשרד הבריאות קיים מידע רב לגבי חולי נפש שאושפזו, ואין כל רישום מרוכז לגבי מי שסבלו בעבר או סובלים בהווה ממחלת נפש, אם לא אושפזו. מוצע, איפוא, לקבוע כי המנהל הכללי של משרד הבריאות יעביר לפקיד הרישוי את המידע המצוי ברשותו, היינו, אם מבקש הרשיון אושפז עקב מחלת נפש או חשש לה, וכן פרטים על האישפוז, כגון מועדי תחילתו וסיומו.

סעיף 9 במגמה למנוע ככל האפשר את הסכנת הנשפת לציבור מהחזקת כלי ירייה בידי אנשים בלתי כשירים לכך, כגון חולי נפש ומכורים לסמים,

קיים צורך בפיקוח מתאים על החזקת כלי ירייה גם במקרים אלה, אולם לנוכח חוסר האפשרות להחיל לגביהם את הפרוצדורה הנדרשת ממגיש בקשות להחזקת כלי ירייה דרך קבע, מוצע להסמיך את הרשות המוסמכת לתת רשיון לנשיאה ולהחזקה של כלי ירייה למלווי טיולים ומחנות, על פי רשימה שתוגש מראש לאישורה, במועד שקבעה לכך.

סעיף 7 הוספת הוראות בדבר רשיונות להחזקת כלי ירייה (סעיפים 110 ו-110ד המוצעים) מחייבת הרחבת פירוט הסעיפים הנוכחים בסעיף 11 (ד) לחוק, לענין קביעת הרשות המוסמכת למתן רשיון לפי החוק.

סעיף 8 סעיף 11א לחוק העיקרי הוסף בשנת תשל"א, ונקבעו בו הסדרים לביקורת רפואית מוקדמת של משרד הבריאות לענין מחלות נפש של מבקשי רשיונות לכלי ירייה. בסעיף נאמר:

"11א. (א) פקיד רישוי שקיבל בקשה לרשיון לכלי ירייה יעבירנה למנהל הכללי של משרד הבריאות (להלן – המנהל), והוא רשאי להודיע לפקיד הרישוי אם המבקש סבל או סובל ממחלת נפש.

(ב) לצורך ההודעה כאמור רשאי המנהל להשתמש בידיעות על טיפול בחולי נפש המצויות במשרד הבריאות או במערכת הבטחון על שלוחותיה, וכל הוראה

- תיקון סעיף 12 10. בסעיף 12 לחוק העיקרי, בסופו יבוא:
- "(ו) לענין סעיף זה, "מבקש רשיון" – לרבות מי שקיבל או יקבל לידיו כלי יריה מכוח תעודת הרשאה לפי חוק זה."
- תיקון סעיף 12א 11. בסעיף 12א לחוק העיקרי, אחרי "על פי סעיפים" יבוא "10א(ג), 10ג", ואחרי "11א" יבוא "11ב".
- תיקון סעיף 14 12. בסעיף 14 לחוק העיקרי –
- (1) בסעיף קטן (א), כרישה, אחרי "רשאית היא", בכל מקום, יבוא "אם דרש זאת בעל כלי היריה", פסקה (4) תסומן (5) ולפניה יבוא:
- "(4) הגיש תובענה לבית המשפט למתן פסק דין כי הוא בעל כלי היריה ותובענה כזו תלויה ועומדת";
- (2) הסיפה של סעיף קטן (א) תימחק;

דברי הסבר

סוחר מורשה כתום שלושה חדשים מיום ההחלטה, והכל אם לא עשה בעל כלי היריה אחת מאלה תוך שלושת החדשים האמורים:

- (1) השיג רשיון להחזקת כלי היריה;
- (2) הוכיח, להנחת דעתו של קצין המשטרה האחראי לשמירת אותו כלי היריה, שהוא בעל הכלי ורשאי להחזיק בו על פי חוק זה;
- (3) מכר את כלי היריה או העביר בדרך אחרת את הזכות להחזיק בו למי שרשאי להחזיק בו על פי חוק זה;
- (4) השיג מבית משפט מוסמך פסק דין האור-מר כי הוא בעל כלי היריה ורשאי להחזיק בו על פי חוק זה;

אולם בחישוב התקופה האמורה לא יבוא במנין פרק הזמן שבו עומדת ותלויה תביעה למתן פסק דין כאמור בפסקה (4).

על פי הוראות אלה, מעבירה המשטרה לסוחרים מורשים כלי יריה שנמסרו למשמרת במשטרה שלא עקב עבירה שנעברה בהם או לגביהם.

הסעיף קובע פרק זמן של שלושה חדשים שלאחריו רשאית המשטרה למסור את כלי היריה לידי סוחר מור-שה, בהתקיים מספר תנאים, והסוחר רשאי למכור את כלי היריה בתנאים שנקבעו בסעיף 14ב לחוק העיקרי או להחזירו למשטרה בתום שנה מיום שקיבלו לידיהו.

הוראה זו גורמת למשטרה טרדה רבה. מצד אחד, קטנה מאוד התועלת המופקת מהיזקקות לתיווכם של סוחרים מורשים, ואינה עומדת ביחס סביר לקשיים הכ-רוכים בה.

מוצע לקבוע כי רופא היודע כי חולה שבטיפולו מחזיק בכלי יריה או הגיש בקשה לרשיון לכלי יריה, ונראה לו כי החוקת הכלי בידי עולה לסכן את הציבור או את החולה – ידווח על כך למנהל הכללי של משרד הברי-אות. המנהל יעשה במידע זה שימוש בדרכים שנקבעו בחוק, היינו, יודיע על כך לפקיד הרישוי, והלה יבטל את הרשיון שניתן לאותו אדם, או ימנע מלתתו לו.

סעיף 10 בסעיף 12(ב) ו-10(ג) לחוק העיקרי נאמר:

"(ב) פקיד רישוי רשאי לדרוש שמבקש רשיון יתייצב לפניו לשם בירור פרטי בקשתו.

(ג) פקיד רישוי רשאי לדרוש שמבקש רשיון יבדק אצל רופא שקבעו המנהל הכללי של משרד הבריאות לבדיקת בריאותו; תוצאות הבדיקה יועברו לפקיד הרישוי."

מוצע שסמכויות אלה יחולו גם לגבי אנשים שמבוקש למסור לידיהם כלי יריה במסגרת ארגונית, כגון מפעלים ומוסדות, על פי תעודת הרשאה כפי שנקבע בסעיפים 9 עד 10.

סעיף 11 סעיף 12א לחוק העיקרי מטיל חובה לשמור בסוד ידיעות הנוגעות לחולי נפש. עם הוספת הוראות בחוק המתקן, מתבקשת הרחבת התחולה של חובת הסוד דיות גם למקרים שנוספו מכוחו.

סעיף 12 סעיף 14א(א) לחוק העיקרי קובע לאמור:

"14א. (א) כלי יריה שהגיע למשטרה שלא עקב עבירה שנעברה בו או לגביו – רשאית היא למסרו לידי סוחר מורשה כתום שלושה חדשים מיום שהגיע לידיה, וכלי יריה שהגיע למשטרה עקב עבירה והוחלט שאין להביא שום אדם, לדין בשל העבירה – רשאית היא למסרו לידי

(3) סעיף קטן (ב) יסומן (3) ולפניו יבוא:

“(ב) הגיע כלי ירייה לידי המשטרה בגטיבות כאמור בסעיף קטן (א), ולא נדרשה למסרו לידי סוחר מורשה כאמור בסעיף קטן (א), תחזיק בכלי היריה משך זמן של שמונה עשר חדשים, ובתום התקופה האמורה רשאית היא לחלט את כלי היריה או להשמידו, והכל אם לא עשה בעל כלי היריה אחד הדברים האמורים בפסקאות (1) עד (5) לסעיף קטן (א) תוך שמונה עשר החדשים האמורים, והודיע על כך לקצין המשטרה האחראי לשמירת אותו כלי ירייה”.

דברי הסכר

כלי היריה על פי אחת החלופות הנוכרות בפסקאות (1) עד (5) לסעיף קטן (א). פסקה (4) המוצעת מטרה להקל על בעל כלי ירייה ולמנוע העברת הכלי לסוחר מורשה אם בעליו הגיש, בתוך התקופה שנקבעה לכך, תובענה למתן פסק דין כי הוא בעל כלי היריה – אך הדיון בה טרם נסתיים. הסיפת של סעיף קטן (א) אינה צולה בקנה אחד עם הוראת הפסקה המוצעת – ולפיכך מוצע למחקה.

מוצע להשאיר על כנו את ההסדר הנוכר רק במקרה שבו בעל כלי היריה דורש להעבירו לידי סוחר מורשה. אם לא באה דרישה כאמור, מוצע לאפשר למשטרה שלא להיוקק לתיווכו של סוחר מורשה למכירת כלי היריה, אולם בד בבד להגדיל את משך הזמן שבו יוחזק כלי היריה במשטרה משלושה חדשים לשמונה עשר חדשים. בתום תקופה זו תהא המשטרה רשאית לחלט את כלי היריה או להשמידו, אם במהלכה לא פעל בעל

